

Neděle 13.3.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

1 Pt 5,8-11: „*Budte střízliví, budte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratři všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků. Amen.*“
(další texty: Lk 4,1-13; Lk 22,31.32; Jk 4,7)

Dnes je *první postní neděle*. Vstupujeme do předvelikonočního období a uvědomujeme si, že je to další příležitost, kterou nám Bůh připravuje. Náš Bůh nás zve k tomu, abychom zpomalili své životní tempo, zastavili se a na svůj život se podívali z jiného úhlu. - Docela často se v postním období zamýšlíme nad příběhem z Ježíšova života, který nám přibližuje jeho cestu na poušť a zápas s pokušením. Mluví se v něm o tom, jak byl Boží Syn daleko od lidí zkoušen satanem. Během 40 dní pouště a postu byl v Boží dobré péči a andělé mu sloužili. Stará církevní tradice zve v tomto období církevního roku i nás, novodobé křesťany, ke zkušenosti „pouště“. Čeká od nás, že podstoupíme od všeho, co nás od rána do večera zaměstnává, co nás sice baví, ale také rozptyluje a různě svazuje. *Smyslem postní doby* je pozorněji naslouchat Bohu. V naší hektické době tak snadno přeslechneme tiché Boží volání a zároveň potlačujeme v sobě to lepší „já“, které se hlásí ke slovu.

1. Situace křesťanů v 1.století

Dnes jsme otevřeli 1.dopis ap. Petra a přečetli z něho několik závěrečných vět. Je to vyučování pro křesťany, kteří to ve své době nemají jednoduché. Procházejí obdobími životních zkoušek a na vlastní kůži poznávají, co je to lidská zloba a nepřátelství. Nic zlého nikomu neudělali. Trpí kvůli své víře v Ježíše Krista, která znervózňuje císaře a čím dál víc také římskou společnost. Křesťané dostávají naprosto neoprávněně cejch nepřátel lidského rodu a na jejich hlavu svalují ostatní vinu za pohromy, neštěstí a epidemie. Do tohoto ovzduší podezřívání, nenávisti a zloby jim zní slovo Božího potěšení. Je to jejich Bůh, který prostřednictvím různých těžkostí zkouší jejich víru. Ale je to také ďábel, který stojí v pozadí nepřátelství a pronásledování. Ten se snaží křesťany vystrašit a odlákat od víry v Krista. O tom by měli křesťané vědět a tomuto tlaku vzdorovat.

2. „Čert nikdy nespí“

Tak se to lidově říká, že „čert nikdy nespí“, ale málokdo o tom víc přemýšlí. Nevěřící lidé to neřeší, ovšem křesťané by to neměli podceňovat. Lidé v Kristově církvi by v tom měli mít jasno. Jako křesťané věříme v trojjediného Boha. V ďábla nevěříme, ale jeho působení nezlehčujeme. Ďábel není v Novém zákoně přesněji vykreslen, nejsme schopni si ho představit. Biblické výroky, které zmiňují ďábla a jeho útoky, nám připomínají realitu toho zlého a mluví o něm jako o nadosobní moci, která působí v životech jednotlivců, ve světě a v dějinách. Nemůžeme přehlížet nadvládu toho zlého, která bere na sebe nejrůznější podoby. Od starověku podnes. Máme před očima zřůdnost fašismu, stalinismu a komunismu s desítkami miliónů obětí, s nesmyslným mařením lidských životů. Myslíme na zřůdnost novodobého terorizmu s obnovou „svatých válek“, se šílenými útoky na nevinné a bezbranné lidi, s útoky proti civilizaci. To se nedá vysvětlit racionálně a jinak než tím, že se lidé dostávají do zajetí Zlého, že jsou posedlí démony nenávisti a zloby. - Zlo a ten Zlý působí také v životě jednotlivců tam, kde se lidé dostávají pod moc alkoholu, drog, kde jsou posedlí mocí, sexem a jsou ovládáni skrytými, destruktivními silami. Ty ničí osobnost člověka, ženou ho přímo do

„pekla“ závislosti, nesvobody, beznaděje a smrti. Vliv zlého se projevuje také v mezilidských vztazích v nenávisti nebo v násilí, které má často subtilnější podobu „*psychického teroru*“. Do tohoto Božího světa plného všelijaké bídy a trápení přišel Ježíš Kristus, aby s tím Zlým skoncoval. Ježíšův zápas s ďáblem sledujeme v evangeliu a o jeho smyslu mluví apoštol Jan, když píše: „*Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy.*“ (1J 3,8). To je dobrá zpráva pro celý svět. Je dobrá proto, že tento Boží záměr se povedl a Ježíš Kristus svou smrtí a vzkříšením nad ďáblem, hříchem a smrtí zvítězil. Svým vítězstvím zve každého, také nás dnes, na cestu nového života a nové svobody. Ježíš Kristus nás vysvobozuje ze zajetí Zlého, ať se projevuje jakkoliv. Zve nás k naplnění našeho poslání, k životu opravdového lidství, k životu „k Božímu obrazu“. Prvním krokem k nové svobodě je osobní víra a dalším krokem osobní zápas se Zlem v konkrétní situaci.

3. Naše zápasy a naše odpovědnost

První křesťané kdysi tušili, že pronásledování kvůli víře je zkouškou od Boha. Ale potřebovali také vědět, že za těmi útoky a nepřátelstvími od lidí se schovává ďábel. Ďábel jako zosobnění protibožských sil se s lidmi „nemazlí“. Zkouší to jednou „sladkým pokušením“ a jindy „pouštěním hrůzy“. Využívá všechny možné i nemožné prostředky, aby dosáhl svého. Jde mu o jedno jediné: aby odvedl lidi od víry v Boha. Chce, aby lidé Pána Boha ignorovali, nevěřili a na Jeho rady nedbali, aby mysleli a žili sobecky a o druhé se nestarali. Obraz ďábla jako „*řvoucího lva*“ neměl křesťany nutně vylekat. Byl to známý obraz převzatý se SZ, který znázorňoval ďábla jako nebezpečného protivníka, který jde přes mrtvolky za svým. *Lev řvoucí* to je obraz ďábla, žalobce, protivníka, svůdce, který se snaží narušit Boží dílo. Křesťané si mají uvědomit, že s ďábelskými útoky se mohou setkat kdekoli a nikde nejsou před nimi úplně v bezpečí. Jak to vypadá dnes? - Žijeme v míru a ve svobodě. Přesto svádíme různé boje. Existenční, konkurenční, osobní, někdy partnerské, rodičovské...Některým střetům se vyhnout nemůžeme. Ale jiné boje jsou třeba úplně zbytečné a vycházejí z toho, že žijeme v zajetí své pýchy, sobectví, některých zlých sklonů a nedokážeme si s nimi poradit. Nemusíme hned a za vším vidět ďábla. Ale neměli bychom být ani naivní ani slepí. Naše špatné sklony, projevy naší porušené DNA dokáže ďábel používat k tomu, aby nás držel v šachu, odváděl od zdroje Boží milosti a narušoval naše vztahy k lidem. Některé útoky Zlého vypadají docela nevinně. Když nás nad Bibli nebo při kázání napadají myšlenky typu „*nic se nesmí přehánět*“, „*tebe se to netýká*“, „*tvůj soused je na tom daleko hůř*“, můžeme si být jisti tím, že to je ďáblová chytrá taktika. Ďábel šikovně pracuje s naší pýchou a ješitností a my si myslíme, že uvažujeme svobodně a nezávisle. Když jsme ve vztahu k lidem zlí, tvrdí, plní hněvu nebo nenávisti, aniž to přímo chceme, dostáváme se pod vliv toho zlého. *Postní období*, do kterého jsme vstoupili a ve kterém chceme být blíž Bohu, nám má posloužit k tomu, abychom lépe viděli vlastní situaci. Potřebujeme slyšet nově Boží řeč a zároveň rozpoznávat nebezpečí a pokušení, která nás odvádějí od Boha. *Postní čas* nemá být jen časem rozjímání, ale také příležitostí k rozhodnutí a ke změnám. Apoštol Petr radí křesťanům, co mají dělat: „*vzepřete se mu, zakotveni ve víře*“. Naš křesťanský život to je zápas, je to takový „protest“, je to „vzpoura“ proti zlému ve jménu Ježíše Krista. *A nakonec nás čeká* Boží zaslíbení a povzbuzení. V tom zápase se Zlem nejsme sami. Nemusíme se bát. Naš Bůh a Pán stojí při nás a přichází nám na pomoc. On nás „*obnovuje, utvrzuje, posiluje*“. On nás „*povolal ke své věčné slávě v Kristu*“ a On se stará o to, abychom nepodlehli útokům Zlého. Posílá nám své slovo, odpouští nám naše selhání, vede nás do společenství, kde si můžeme být navzájem oporou. Naš Pán ovšem také čeká, že darovanou svobodu uhájíme a že se svého Krista jen tak nevzdáme. Našemu Bohu patří dík a sláva za Jeho vítězství v JK (BK)